

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 1438 van 26 oktober 2007
in de zaak A. 185.462**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat W. COUILLIER,
 kantoor houdende te 2150 BORSBEEK,
 Singel 98

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Iraakse nationaliteit, op 11 oktober 2007 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 11 september 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij het beroep wordt verworpen, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht per aangetekend schrijven verzonden op 11 september 2007;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 22 oktober 2007;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een enig middel wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing verkeerdelijk toepassing heeft gemaakt van het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit”, door te stellen dat de verzoekende partij niet zou beschikken over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald door artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verzoekende partij betwist dat zij meermaals een valse identiteit zou hebben gebruikt om de betrokken overheden te misleiden en stelt dat die overheden

“overduidelijk een vergissing hebben begaan” bij de beoordeling van haar opeenvolgende asielprocedures.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geoordeeld dat overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit” geen gunstig gevolg kan worden verleend aan het beroep van een vreemdeling die opeenvolgende asielaanvragen heeft ingediend onder verschillende identiteiten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoordeelt op onaantastbare wijze of er al dan niet een bedrieglijk opzet aanwezig is. Te dezen volstond dan ook de vaststelling in de bestreden beslissing als zou de aanvraag bedrieglijk zijn, als motief om die aanvraag te verwerpen.

Wanneer de Raad van State als cassatierechter een jurisdictionele beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen maakt op zich geen middel uit tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op zesentwintig oktober tweeduizend en zeven, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. SCHEVENEELS.

E. BREWAEYS.